

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/108/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317010564
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petr Kaňa
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4317010564.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kaňu a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Štefana Hrvolu, v trestnej veci odsúdeného G. F., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 01.10.2018, sp.zn. 2Nt/48/2017, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. novembra 2018, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného G. F., narodeného XX.XX.XXXX

z a m i e t a,

pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného G. F. na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo trestným rozkazom Okresného súdu Levice z 03.10.2016, sp.zn. 3T/140/2016, právoplatným 21.10.2016, pretože nezistil podmienky obnovy konania v zmysle § 394 Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení odsúdený sťažnosť, ktorú následne písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu.

Namietal v nej, že po vykonaní trestu sa dozvedel nové veci ohľadne jeho odsúdenia, ktoré by potvrdzovali jeho nevinu, čo od počiatku tvrdil, ale súd I. stupňa to nerešpektoval, nebral do úvahy a nespravodlivo ho odsúdil. V návrhu na obnovu konania v tejto trestnej veci a na verejnom zasadnutí uviedol dôvody, pre ktoré návrh podal, konkrétne, že poškodený E. L. mu osobne povedal, že na polícii v jeho prípade musel vinu zhodiť na neho, lebo sa mu policajti vyhrážali. Jemu však potvrdil, že mu veci predal a teda, že on (odsúdený) ich neodcudzil. Žiadal preto o jeho vypočutie na verejnom zasadnutí pri obnove konania, čo mu však nebolo umožnené.

Domnieva sa, že súd I. stupňa pochybil, keď navrhovaného svedka odmietol predvolať a vypočuť. Svedok môže preukázať jeho nevinu a ak pôvodne klamal, nech si zodpovie svoju vinu za krivé obvinenie a krivú svedeckú výpoveď, čo sa dá ale zistiť až vtedy, keď ho súd vypočuje.

Je presvedčený, že ide o nové skutočnosti, ktoré neboli súdu známe v čase jeho rozhodovania vo veci. Nesúhlasí s názorom súdu I. stupňa, ak konštatoval, že ide o veci súdu známe aj v pôvodnom konaní. Súd I. stupňa nevykonal ani len tú vec, že by predvolal a vypočul na verejnom zasadnutí navrhovaného svedka. Verí, že potom by sa jeho tvrdenia preukázali.

S poukazom na § 394 odsek 1 Trestného poriadku sa domnieva, že súd I. stupňa bol povinný navrhnutého svedka k ním uvádzaným skutočnostiam vypočuť a až potom mohol vyvodiť záver, že „tvrdenia odsúdeného sú účelové, nikým a ničím nepodložené ...“

Napadnuté rozhodnutie preto považuje za predčasné, keď súd I. stupňa porušil zásadu objektívnej pravdy, lebo svoje rozhodnutie oprel len o pravdepodobnosť a nezisťoval ním navrhované skutočnosti adekvátnym spôsobom, ako mu ukladajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku.

Navrhol preto, aby nadriadený súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Nitre na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku obnova konania, ktorá sa skončila (okrem iného aj) právoplatným trestným rozkazom, sa povolí ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Nadriadený súd zdôrazňuje, že konanie o návrhu na povolenie obnovy konania sa obmedzuje na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy uvedené v citovanom zákonom ustanovení. Z hľadiska splnenia podmienok pre povolenie obnovy konania nie je rozhodujúce, či o skutočnostiach alebo o dôkazoch, ktoré sa v návrhu uplatňujú, vedel navrhovateľ, ale či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli skôr súdu známe. Skutočnosťou predtým neznámou sa rozumie objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, a ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Nové skutočnosti v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania treba preukázať novými dôkazmi. Predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní (môže to byť aj výpoveď predtým nevypočutého svedka), ale aj dôkaz síce v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom (napr. zmena výpovede v pôvodnom konaní vypočutého svedka). Za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisov. V konaní o návrhu na povolenie obnovy konania súd nemôže preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní, keďže, ako je zrejmé aj z § 394 odsek 1 Trestného poriadku, inštitút obnovy konania ako mimoriadny opravný prostriedok slúži primárne na nápravu rozhodnutí, ktoré sú nesprávne preto, že boli urobené na základe nesprávnych skutkových zistení (práve ako dôsledku nezohľadnenia dôkazov a skutočností súdu skôr neznámých).

Existencia nových skutočností a dôkazov súdu v pôvodnom konaní neznámých je pritom len jednou z podmienok pre povolenie obnovy konania, pretože, aby bolo možné obnovu konania povoliť, je nevyhnutné (ako to vyplýva z § 394 odsek 1 Trestného poriadku), aby k nej pristúpila aj ďalšia podmienka, že ide o skutočnosti a dôkazy spôsobilé samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste.

Odsúdený bol v pôvodnom konaní, trestným rozkazom uvedeným vo výroku napadnutého uznesenia, právoplatne odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona, v podstate na tom skutkovom základe, že 09.06.2016 poškodenému E. L. odcudzil rádionagnetofón, magnetofónové pásky a kabát v celkovej hodnote 23 eur napriek predchádzajúcemu aj priestupkovému postihu aj odsúdeniu, ktoré odôvodnili právnu kvalifikáciu tohto skutku v zmysle odseku 2 písmeno f/ a odseku 3 písmeno b/ ustanovenia § 212 Trestného zákona.

K tomuto skutku sa v pôvodnom konaní, v štádiu prípravného konania odsúdený v procesnom postavení obvineného priznal a popísal skutkové okolnosti spôsobom, z ktorých bol zrejmý jeho úmysel privlastniť si veci poškodeného bez jeho vedomia a súhlasu. Tieto okolnosti v zhode s priznávajúcou výpoveďou v tom čase obvineného opísal aj poškodený v procesnom postavení svedka.

V návrhu na povolenie obnovy konania datovaným dňom 04.06.2017 odsúdený ako dôvod na povolenie obnovy uviedol len to, že mu bol nariadený výkon trestu odňatia slobody v tejto trestnej veci, hoci tento trest už vykonal v roku 2010 až 2014.

Až na verejnom zasadnutí konanom 01.10.2018 prvýkrát uviedol vo svojej podstate novú obhajobnú verziu o tom, že „poškodený mu rádio predal za 8 eur ... toto sa dozvedel od poškodeného počas výkonu trestu, ktorý súbežne vykonávali v identickom ústave ... poškodený by teraz chcel vypovedať pravdu o priebehu skutku ... mal by byvať v Šahách, presnú adresu nevie ...“

Odsúdený tak v konaní o jeho návrhu na povolenie obnovy, aj to až na verejnom zasadnutí (nie v samotnom návrhu) produkoval úplne novú obhajobnú verziu priebehu skutkového deja vo vzťahu k posudzovanému skutku, v pôvodnom konaní neuvádzanú a svojím návrhom na výsluch svedka (a súčasne poškodeného) sa vo svojej podstate domáhal dôkazného preverovania takejto zmenenej, až v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania predkladanej obrany, ktorá je v rozpore s jeho pôvodnou priznávajúcou sa výpoveďou.

Domáhal sa tak opätovného vypočutia identického svedka, ktorý už bol vypočutý v pôvodnom konaní a za novú skutočnosť súdu skôr neznámu označuje len ním tvrdené presvedčenie o tom, že tento svedok bude aktuálne vypovedať iným spôsobom ako vypovedal v prípravnom konaní, a to v prospech jeho novonastolenej obrany.

Pokiaľ súd I. stupňa po výsluchu odsúdeného a jeho výpovedi vo vyššie uvedených intenciách, jeho návrh na vypočutie svedka (ktorý je súčasne poškodeným) E. L. zamietol, nepochybil.

Primárne je namieste uviesť, že je to navrhovateľ (v danom prípade odsúdený), ktorý v návrhu na povolenie obnovy konania je povinný predložiť nový dôkaz alebo novú skutočnosť súdu skôr neznámu v pôvodnom konaní, pre ktorú navrhuje obnovu konania.

Odsúdený v písomne podanom návrhu, doručenom súdu I. stupňa 07.06.2017, spáchanie skutku, pre ktorý bol v pôvodnom konaní odsúdený, nepoprel ani neuviedol, že by poškodený v pôvodnom konaní nepravdivo vypovedal o priebehu skutku.

Na to, že jednu z viacerých vecí, ktoré mali byť predmetom krádeže (magnetofón), poškodenému neodcudzil, ale ju od poškodeného kúpil, si spomenul až na verejnom zasadnutí konanom o jeho návrhu na povolenie obnovy konania dňa 01.10.2018.

Pokiaľ odsúdený navrhol vypočuť poškodeného ako svedka v konaní o jeho návrhu na povolenie obnovy konania, je vecou jeho iniciatívy, aby (prípadne aj prostredníctvom obhajcu) súdu buď uviedol adresu, z ktorej ho možno predvolať alebo priamo zabezpečil jeho účasť na verejnom zasadnutí, resp. predložil aspoň taký listinný podklad, z ktorého vyplýva minimálne predpoklad (indícia), že ním navrhnutý svedok by mohol vypovedať ním uvádzaným spôsobom (napr. čestné vyhlásenie, zápisnica o jeho výsluchu v inom konaní a pod.).

Predstavu odsúdeného o tom, že je povinnosťou súdu v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania iniciatívne zabezpečovať dôkaz, o ktorom navrhovateľ len (bez ďalšieho) tvrdí, že existuje bez toho, aby ho sám buď predložil súdu (pri svedkovi, aby ho zabezpečil pre konanie) alebo aspoň identifikoval spôsobom, ktorý umožní súdu jeho zabezpečenie a vykonanie (u svedka jeho predvolanie), hodnotí nadriadený súd ako nesprávnu. V konaní o obnove konania je navrhovateľ nositeľom dôkazného bremena vo vzťahu k dôkazom a skutočnostiam súdu skôr neznámym v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku.

Žiadnu iniciatívu vo vyššie naznačenom smere odsúdený nevykonal. Jeho vyjadrenie o tom, že jednu z vecí, pre odcudzenie ktorých bol odsúdený v tejto trestnej veci, tak nepresahuje význam ničím nepodloženého tvrdenia, čím navrhovateľ svoje dôkazné bremeno v zmysle vyššie uvedeného neuniesol.

Ďalej je potrebné zdôrazniť, že súd konajúci o návrhu na povolenie obnovy konania nie je povinný vykonať akýkoľvek navrhovateľom navrhnutý dôkaz (hoci aj súdu skôr neznámy), ale len taký, o ktorom existuje dôvodný predpoklad, že buď sám osebe alebo v kontexte s dôkazmi v pôvodnom konaní známymi má silu zmeniť pôvodný dôkazný stav spôsobom významným pre rozhodnutie v merite veci (primárne v otázkach viny a trestu). Na ten účel je nevyhnutné posudzovať individuálne v každom

prípade, tak tvrdenia navrhovateľa vo vzťahu k ním uvádzaným novým skutočnostiam alebo dôkazom, ako aj v pôvodnom konaní existujúci dôkazný (a na jeho podklade skutkový) stav vecí.

V posudzovanom prípade tak nemožno opomenúť fakt, že sa odsúdený k spáchaniu relevantného skutku v prípravnom konaní, v rámci jeho výpovede v procesnom postavení obvineného dňa 10.08.2016, v plnom rozsahu priznal.

Táto jeho výpoveď aj v podrobnostiach korešpondovala so svedeckou výpoveďou poškodeného, ktorý ho rovnako usvedčoval.

Ani zmenená verzia skutkového deja, ktorú odsúdený prvýkrát produkoval až na verejnom zasadnutí v konaní o jeho návrhu na povolenie obnovy konania (01.10.2018), ktorú by podľa neho mal poškodený aktuálne potvrdiť, nijako nevysvetľuje dôvod priznania sa odsúdeného k danému trestnému činu v pôvodnom konaní, a to dokonca aj v konkrétnych skutkových okolnostiach spôsobom identickým, ako o nich vypovedal poškodený. Inak vyjadrené, pokiaľ odsúdený aktuálne tvrdí, že poškodený ho v pôvodnom konaní krivo obvinil a svojou výpoveďou z krádeže usvedčil, vôbec nevysvetľuje dôvod, pre ktorý sa aj on sám (rovnako nepravdivo) k spáchaniu relevantného činu priznal.

Jeho novonastolená verzia je ďalej nelogická i v tom, že v prípravnom konaní sa odsúdený priznal ku krádeži všetkých skutkovo ustálených vecí, pričom podľa jeho novej obhajobnej verzie mal kúpiť len magnetofón, čím nevysvetlil vlastný aktuálny postoj k ďalším veciam, ktoré mal rovnako odcudziť (magnetofónové pásky a kabát), avšak vo vzťahu ku ktorým neuvádza, že by ich od poškodeného kúpil. V tejto súvislosti je namieste len marginálne uviesť, že aj keby bolo preukázané, že magnetofón kúpil od poškodeného, avšak ostatné veci odcudzil, na právnu kvalifikáciu skutku by táto skutočnosť nemala žiadny vplyv (ani prípadné zníženie rozsahu škody by totiž z tohto pohľadu nebolo pre právnu kvalifikáciu rozhodujúce).

V závere nadriadený súd konštatuje, že nie je predmetom konania o návrhu na povolenie konanie a preto ani povinnosťou súdu v konaní o tomto mimoriadnom opravnom prostriedku preverovať úplne novú obhajobnú verziu priebehu skutkového deja a takto nanovo nastolenú obranu odsúdeného ním v pôvodnom konaní neuvádzanú ale zisťovať či existujú nové skutočnosti a dôkazy riadne odsúdeným predložené alebo označené v intenciách § 394 Trestného poriadku.

V intenciách vyššie uvedeného preto nadriadený súd hodnotil ako správny postup súdu I. stupňa, keď zamietol návrh odsúdeného na výsluch ním navrhovaného svedka ako aj jeho záver o nezistení podmienok na obnovu konania podľa vyššie uvedeného zákonného ustanovenia.

Z uvedeného dôvodu sťažnosť odsúdeného proti napadnutému uzneseniu ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.